

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 26. listopada 2011

[[Video](#)]

[Galleria fotografica](#)

Mir ne gradi mač osvajača, već mač patnika

Draga braćo i sestre, današnja uobičajena opća audijencija ima posebno obilježje, jer se nalazimo uoči Dana razmišljanja, dijaloga i molitve za mir i pravdu u svijetu, koji će se održati sutra u Asizu, dvadeset i pet godina od prvog povijesnog susreta što ga je sazvaio blaženi Ivan Pavao II. Tome sam danu dao naslov "Hodočasnici istine, hodočasnici mira" da time naznačim zauzetost koju, zajedno s pripadnicima raznih religija, kao i s ljudima koji ne vjeruju ali iskreno traže istinu, želimo svečano obnoviti u promicanju istinskog čovjekova dobra i izgrađivanju mira. Kao što sam već jednom prilikom podsjetio: "Onaj tko je na putu prema Bogu ne može ne prenositi mir, onaj tko izgrađuje mir ne može se ne približiti Bogu." Kao kršćani, uvjereni smo da najdragocjeniji doprinos koji možemo dati stvari mira jest molitva. Iz toga razloga smo se danas, kao Rimski Crkva, zajedno s hodočasnici prisutnim u Gradu, sabrali da slušamo Božju riječ i s vjerom zazovemo dar mira. Gospodin može prosvijetliti naš um i naša srca i povesti nas da postanemo graditelji pravednosti i pomirenja u našim svakodnevnim stvarnostima i svijetu. U ulomku iz Knjige proroka Zaharije, koji smo upravo čuli, odjeknuo je naviještaj pun nade i svijetla (usp. Zah 9, 10). Bog obećava spasenje, poziva: "Klikni iz sveg grla", jer to spasenje samo što se nije konkretiziralo. Govori se o nekom kralju: "Tvoj kralj se evo tebi vraća: pravičan je i pobjedonosan" (r. 9), ali taj koji biva naviješten nije kralj koji se pokazuje s ljudskom moći, snagom oružja; nije kralj koji vlada političkom i vojnom moći; to je krotki kralj, koji vlada s poniznošću i blagošću pred Bogom i ljudima, kralj koji se razlikuje od velikih svjetskih vladara: "jaše na magarcu, na magaretu, mladetu magaričinu", kaže prorok (isto). On se očituje jašući životinju običnih ljudi, siromaha, što je u

potpunoj opreci s bojnim kolima vojski zemaljskih moćnika. Štoviše, to je kralj koji će istrijebiti ta kola, polomit će ubojite lukove, navijestiti mir narodima (usp. r. 10). Ali tko je taj kralj o kojem govori prorok Zaharija? Pođimo na trenutak u Betlehem i ponovno poslušajmo ono što anđeo govori pastirima koji su noću bdjeli čuvajući svoje stado. On naviješta radost koja će obuzeti cio narod, a vezana je uz jedan znak: dijete povijeno u pelene leži u jaslama (usp. Lk 2, 8-12). A nebesko mnoštvo pjeva: "Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim!" (r. 14). Rođenje toga djeteta, koje je Isus, nosi naviještaj mira za čitav svijet. No pođimo također do završnih trenutaka Kristova života, kada on ulazi u Jeruzalem dočekan od razdraganog mnoštva. Upravo spomenutog navještaja proroka Zaharije o poniznom i krotkom kralju sjetili su se Isusovi učenici osobito nakon događaja muke, smrti i uskrsnuća, pashalnog otajstva, kada su se očima vjere ponovno vratili na taj radosni Učiteljev ulazak u Sveti grad. On jaše na magaretu, koje je posuđeno (usp. Mt 21, 2-7): ne dolazi kolima, ne jaše na konju poput velikih ljudi. Ne ulazi u Jeruzalem u pratnji moćne vojske, s kolima i konjima. On je siromašni kralj, kralj onih koji su Božji siromasi. U grčkom tekstu javlja se termin *praeîs*, što znači krotki, ponizni; Isus je kralj *anawim*, naime onih čije je srce slobodno od žudnje za moći i materijalnim bogatstvom, od htijenja i nastojanja da se vlada drugima. Isus je kralj svih onih koji imaju onu unutarnju slobodu koja osposobljava čovjeka da pobijedi pohlepu, sebičnost koja je u svijetu i znaju da je jedino Bog njihovo bogatstvo. Isus je siromašni kralj posred siromaha, krotak usred onih koji žele biti krotki. Na ovome svijetu on je kralj mira, zahvaljujući Božjoj moći, koja je moć dobra, moć ljubavi. On je kralj koji će istrijebiti bojna kola i konje, koji će polomiti ratne lukove; kralj koji ostvaruje mir na križu, združujući zemlju i nebo i podižući most bratstva među svim ljudima. Križ je novi luk mira, znak i oruđe pomirenja, opraštanja, razumijevanja, znak da je ljubav jača od svakog nasilja i svakog ugnjetavanja, jača od smrti: zlo se pobjeđuje dobrom, ljubavlju. To je novo kraljevstvo mira u kojem je Krist kralj; to je kraljevstvo koje se prostire po čitavoj zemlji. Prorok Zaharija naviješta da je taj kralj krotak, miroljubiv, vladat će "od mora do mora i od Rijeke do rubova zemlje" (Zah 9, 10). Kraljevstvo koje Krist inaugurira proteže se do na kraj svijeta. Horizont toga siromašnog i krotkog kralja nije neki teritorij, neka država, već su granice svijeta; izvan svake barijere rase, jezika, kulture. On stvara zajedništvo, stvara jedinstvo. A gdje vidimo da se danas ostvaruje taj navještaj? U velikoj mreži euharistijskih zajednica koja se proteže na čitavu zemlju ponovno izlazi na vidjelo svijetlo Zaharijino proroštvo. To je veliki mozaik zajednicâ u kojima se uprisutnjuje žrtva ljubavi tog krotkog i miroljubivog kralja; to je veliki mozaik koji sačinjava Isusovo "Kraljevstvo mira" od mora do mora sve do kraja svijeta; to je mnoštvo "otokâ mira" koji zrače mirom. Posvuda, u svakoj stvarnosti, u svakoj kulturi, od velikih gradova s njihovim palačama pa sve do malih sela sa skromnim kućercima, od velebnih katedrala do malih kapelica, on dolazi, uprisutnjuje se; a ulazeći u zajedništvo s njim i ljudi se ujedinjuju među sobom u jedno tijelo, nadilazeći podjele, suparništva, mržnje. Gospodin dolazi u euharistiji da nas oslobodi našeg individualizma, naših uskogrudnosti koje isključuju druge, da oblikuje od nas jedno tijelo, jedno kraljevstvo mira u podijeljenom svijetu. Ali kako možemo izgrađivati to kraljevstvo mira čiji je kralj Krist? Zapovijed koju on ostavlja svojim apostolima i, preko njih, svima nama glasi: "Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga" (Mt 28, 19). Poput Isusa, glasnici mira njegova kraljevstva moraju krenuti na put, moraju odgovoriti na njegov poziv. Moraju poći, ali ne s ratnom

moći ili snagom moći. U ulomku iz Evanđelja koji smo čuli Isus poziva sedamdeset i dvojicu učenika na veliku žetvu koja je svijet, pozivajući ih da mole Gospodara žetve da nikada ne ponestane radnika u njegovoj žetvi (usp. Lk 10, 1-3); ali ih ne šalje s moćnim sredstvima u rukama, već "kao janjce među vukove" (r. 3), bez kese, torbe i obuće (usp. r. 4). Sveti Ivan Zlatousti, u jednoj od svojih homilija, komentira: "Sve dok budemo janjci, pobjeđivat ćemo i, čak i ako nas okruže brojni vukovi, uspjeh ćemo ih savladati. Ali ako postanemo vukovi, bit ćemo poraženi, jer ćemo biti lišeni pastirove pomoći" (Homilija, 33, 1: PG 57, 389). Kršćani ne smiju nikada podleći napasti da postanu vukovi usred čopora vukova; Kristovo se kraljevstvo mira ne širi s moći, snagom i nasiljem, već sebedarjem, ljubavlju koja ide do kraja, također ljubavlju prema neprijateljima. Isus ne pobjeđuje svijet snagom oružja, već snagom križa, koji je pravo jamstvo pobjede. A to ima za posljedicu za onoga koji želi biti Gospodinov učenik, njegov poslanik, da mora biti spreman također na muku i mučeništvo, izgubiti vlastiti život za njega, da bi u svijetu pobijedili dobro, ljubav, mir. To je uvjet da možemo reći, ulazeći u svaku stvarnost: "Mir kući ovoj" (Lk 10, 5). Pred Bazilikom sv. Petra nalaze se dva velika kipa svetih Petra i Pavla, koji su lako prepoznatljivi: sveti Petar drži u ruci ključeve, sveti Pavao, pak, drži u rukama mač. Onaj koji ne poznaje povijest ovog potonjeg mogao bi pomisliti da je riječ o velikom vojskovođi koji je bio na čelu moćnih vojski i mačem pokorio narode i nacije, stekavši slavu i bogatstvo tuđom krvlju. Istina je međutim sasvim suprotna: mač koji drži u rukama je sredstvo kojim je Pavao ubijen, kojim je podnio mučeništvo i prolio krv. Njegov boj nije bio nasilna bitka, rat, već mučeništvo za Krista. Njegovo je jedino oružje bilo upravo naviještanje "Isusa Krista, i to raspetoga" (1 Kor 2, 2). Njegova propovijed nije se temeljila "u uvjerljivim riječima mudrosti, nego u pokazivanju Duha i snage" (r. 4). Čitav je svoj život posvetio donošenju evanđeoske poruke pomirenja i mira, utrošivši sve svoje sile da se ono proširi sve do nakraj zemlje. A ovo je bila njegova snaga: nije tražio miran, udoban život, daleko od teškoća, protivljenja, već se istrošio za evanđelje, bespridržajno je davao samoga sebe i tako je postao veliki glasnik Kristova mira i pomirenja. Mač što ga sveti Pavao drži u rukama doziva u pamet također snagu istine, koja često može raniti, može povrijediti; Apostol je ostao vjeran do kraja toj istini, služio joj je, trpio za nju, predao svoj život za nju. Ista ta logika vrijedi također za nas, ako želimo biti nositelji kraljevstva mira koje je prorok Zaharija navijestio a Krist ostvario: moramo biti spremni platiti osobnu cijenu, osobno trpjeti nerazumijevanje, odbačenost, progon. Mir ne gradi mač osvajača, već mač patnika, onoga koji zna dati vlastiti život. Draga braćo i sestre, kao kršćani želimo zazvati od Boga dar mira, želimo ga moliti da nas učini oruđima svoga mira u svijetu kojeg još uvijek razdiru mržnja, podjele, sebičnosti, ratovi, želimo ga moliti da sutrašnji susret u Asizu osnaži dijalog među ljudima različite vjerske pripadnosti i donese zraku svjetla koja je kadra prosvijetliti um i srce svih ljudi, da mržnja ustupi mjesto opraštanju, podjela pomirenju, mržnja ljubavi, nasilje krotkosti, te u svijetu zavlada mir. Amen.

Saluto in lingua croata:

Od srca pozdravljam sve hrvatske hodočasnike. Dragi prijatelji, okupljeni na nedjeljnom

euharistijskom slavlju oko stola Gospodnjeg, hranite se Njegovim tijelom i krvlju kako biste živjeli u zajedništvu s Njime. Hvaljen Isus i Marija!

© Copyright 2011 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana